

**ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ & ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ****ΠΕΜΠΤΗ 10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2026****ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ****A1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ**

Ο Κλαύδιος, στο πεντηκοστό έτος της ηλικίας του, κατέλαβε την εξουσία από ένα παράδοξο τυχαίο γεγονός. Διωγμένος από τους δολοφόνους του Καλιγούλα, είχε αποσυρθεί σε μια θερινή κατοικία, που ονομάζεται Ερμαίο. Λίγο αργότερα, τρομοκρατημένος από τα νέα της σφαγής, σύρθηκε ως το πιο κοντινό λιακωτό και κρύφτηκε ανάμεσα στα παραπετάσματα που κρέμονταν στην πόρτα.

Στους εμφύλιους πολέμους όλα είναι αξιοθρήνητα, αλλά τίποτε δεν είναι πιο αξιοθρήνητο από την ίδια τη νίκη· αυτή κάνει τους νικητές αγριότερους και πιο αχαλίνωτους απ' ό,τι συνήθως, ώστε, ακόμη κι αν δεν είναι τέτοιοι από τη φύση τους, να εξαναγκάζονται από ανάγκη να γίνουν. Πράγματι, η έκβαση των εμφυλίων πολέμων είναι πάντοτε τέτοια, ώστε όχι μόνο να γίνονται όσα θέλει ο νικητής, αλλά ακόμη ο νικητής να κάνει το χατίρι εκείνων, με τη βοήθεια των οποίων κερδήθηκε η νίκη.

B1. 1. Λάθος, 2. Λάθος, 3. Σωστό, 4. Σωστό, 5. Λάθος.

B2. 1 – στ, 2 – ζ, 3 – ε, 4 – α, 5 – γ.

Γ1. aetātis : aetāte
mirabili casu : mirabilis casus
nomen : nomina
rumōre : rumōres
vela : veli
eius : ea
Omnia : omne
misera : miseriora – miserrima
bellis civilibus : bello civili
ipsa victoria : ipsius victoriae
auxilio : auxilium

Γ2α. discurrens : discurrere
latentem : latēre
extractum : extrahere

Γ2β. cēpit : capis
est : esse – fuisse
Discurrens : discurrendi
animadvertit : animadversum
salutāvit : salūta
adduxit : adducere
velit : voluerātis
obsequātur : obsequens

Δ1α. anno : απλή τοπική αφαιρετική του χρόνου στο cēpit.
exterritus : αιτιολογική μετοχή, συνημμένη στο εννοούμενο υποκείμενο Claudius του prorepsit.
imperatōrem : κατηγορούμενο στο αντικείμενο eum του salutāvit.
victōres : αντικείμενο στο reddit.
Bellōrum : ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός, γενική υποκειμενική στο exitus.
semper : επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο sunt.

Δ1β. quae praetenta erant foribus

Δ2α. Δευτερεύουσα επιρρηματική συμπερασματική πρόταση, που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης με ρήμα το sunt. Εισάγεται με τον συμπερασματικό σύνδεσμο ut, γιατί είναι καταφατική. Εκφέρεται με (δυνητική) υποτακτική, γιατί το αποτέλεσμα στα λατινικά θεωρείται πάντα μια υποκειμενική κατάσταση. Συγκεκριμένα, με υποτακτική ενεστώτα (fiant), γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (sunt) και αναφέρεται στο παρόν -μέλλον. Υπάρχει ιδιόμορφη ακολουθία χρόνων, γιατί το αποτέλεσμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του. Η αντωνυμία tales, που προηγείται στην κύρια πρόταση, υποδηλώνει ότι θα ακολουθήσει δευτερεύουσα συμπερασματική πρόταση.

Δ2β. Imperator is a milite salutatus est.